

Hoe de Hells Angels zorgen voor hun eigen ondergang

Decennialang werd de beruchte motorbende geen stobreed in de weg gelegd. Inmiddels doen politie en justitie er, met wisselend succes, alles aan om de Hells Angels het leven zuur te maken. Maar hun neergang hebben de Angels toch vooral aan zichzelf te danken. Door arrogantie, hebzucht en intriges. Door Stan de Jong

Familiegraf Nomads op begraafplaats in Sittard.

ANP

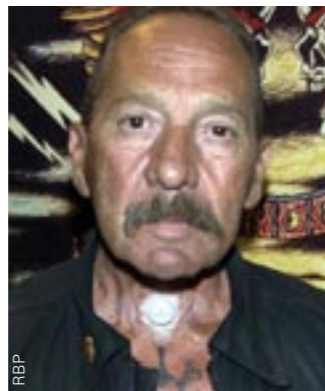
Wie zou er nu niet Daniël Uneputtu als beveiligger willen inhuren? De 51-jarige Zuid-Molukker is breed en sterk, heeft ervaring als portier en -zijn *unique selling point*- is president van een club waarvan alleen al de naam hele bevolkingsstammen vrees inboezemt: de Hells Angels. Kortom, Uneputtu heeft de geschikte uitstraling voor het werk in de bewakings- en beveiligingssector. De Friese beveiligingsfirma International Security Agency wil 'Unu', zoals zijn koosnaam luidt, dan ook wat graag inlijven. De Amsterdamse Angels-voorman deed met goed gevolg een beveiligingsopleiding en het bedrijf vroeg in juni van dit jaar een werkvergunning aan.

Helaas, men had geen rekening gehouden met de bijna gepensioneerde korpschef van de Friese politie, Foeke Wagenaar. Volgens Wagenaar beschikt Uneputtu niet over 'de bekwaamheid en betrouwbaarheid die nodig

Een Hells Angel die beveiligingsbeamte wenst te worden? Tot voor kort zou hem geen strobreed in de weg gelegd zijn

zijn voor het te verrichten werk.' De Hells Angels worden vervolgd voor het plegen van strafbare feiten, zoals afpersing en drugs- en wapenhandel, en Uneputtu zelf werd verdacht van het in de fik steken van het Angels-clubhuis aan de Amsterdamse Wenckebachweg op 23 mei 2002. De politiechef weigert dan ook op grond van de Wet Particuliere Beveiligingsorganisaties en Recherchebureaus een vergunning af te geven. Na een door Uneputtu aangespannen kort geding oordeelde de voorzieningenrechter in Leeuwarden in augustus dat de beslissing door de korpschef onvoldoende is gemotiveerd. Volgens de huisadvocaat van de Hells Angels, Vincent Kraal, staat niets een glanzende carrière van Uneputtu in de beveiligingsbranche in de weg. Uneputtu heeft "geen strafblad," meldt Kraal. Bovendien wordt zijn cliënt sinds kort niet langer meer door justitie verdacht van brandstichting in het eigen clubhuis. Wie het doopceel van Uneputtu licht, kan toch ook eigenlijk bezwaarlijk iets tegen deze Angel hebben? Unu's formele beroep, zo lezen we op Wikipedia, is 'Delfts Blauw-schilder'. Vertederend. Binnen enkele weken zal de rechter zich opnieuw over de zaak buigen. Vooralsnog houdt politiebaas Foeke Wagenaar voet bij stuk.

Wat de uitkomst van de procedure ook mag



V.l.n.r.: Hells Angels-voorman Sonny Barger, onderwereldkoning Maurits 'Zwarte Joop' de Vries en Caribbean Brother Angelo Diaz, kroongetuige in de Nomads-zaak.



zijn, het is duidelijk dat de houding van de autoriteiten ten aanzien van de Hells Angels grondig is veranderd. Vermoedelijk zou tot voor kort geen haan hebben gekraaid naar een lid van de Angels dat zich in de beveiligingssector wilde nestelen. Justitie, politie en lokale politiek waren decennialang passief in het bestrijden van de motorclub, die een gewelddadige reputatie heeft. In plaats van

handelend op te treden, werd een oogje toegeknepen. Zelfs waren plaatselijke autoriteiten niet te beroerd het imperium van de Angels door het verlenen van subsidies (als bijdrage in het 'vrijwillig jeugd- en jongerenwerk') in de vaart der volkeren op te stoten. Wie de thuisbasis Angel Place van de Amsterdamse Angels aan de Wenckebachweg nadert, ziet een terrein waar menig grootgrondbezitter zich niet voor zou hoeven te schamen. De Helse Engelen konden zo uitgroeien tot wat sommigen beschouwen als een criminele organisatie, gespecialiseerd in afpersing en drugshandel. Het chapter Amsterdam zou zelfs het belangrijkste buitenlandse filiaal zijn van deze 'multinational in geweld', die in 1948 in San Bernardino, Californië werd opgericht en onder voorzitterschap van de levende legende Sonny Barger groot werd. Inmiddels lijkt het tij voor de Hollandse Angels echter definitief gekeerd. Medelijden is niet op zijn plaats, maar de jongens (of beter: heren op leeftijd) hebben de afgelopen jaren heel wat te verduren gehad. Drie leden van het Limburgse chapter Nomads, onder wie president Paul de Vries, werden in 2004 geliquideerd. Veertien van hun bloedbroeders zitten nog altijd op verdenking van die moorden in de gevangenis, in afwachting van de uitspraak van het Amsterdamse gerechtshof. De complete afdeling Nomads

is op last van het chapter Amsterdam opgeheven en enkele leden moesten in *bad standing* de club verlaten. Misschien erger dan dat: de belangrijkste (kroon)getuige in de zaak tegen de Nomads was een clubgenoot, de Caribbean Brother Angelo Diaz. Een vorm van hoogverraad die tot op dat moment ongekend was. De Angels houden er een strikte geheimhoudingscode op na die doet denken aan de *omerta* van de maffia: zwijg of sterf! Maar de eerste scheurtjes in het gesloten bastion zijn zichtbaar geworden.

Ja, 2004 was een rotjaar voor de Angels. De Amsterdamse president Big Willem van Boxtel, die jarenlang salonfähig was in de hoofdstad en met illustere figuren als Willem Holleeder en Cor van Hout breeduit op het ereterras van Ajax kon worden aangetroffen, werd afgezet nadat hem was gevraagd een aanslag op diezelfde Holleeder in het clubhonk te plegen. Dit op verzoek van de geliquideerde vastgoedbaron Willem Endstra. Na de ontdekking van het complot moest Big Willem zijn *colors* en motor inleveren en zijn tattoos verwijderen. Sindsdien zingt hij een toontje lager. Een interne machtsstrijd volgde en bracht de door kenners als 'tussenpaus' betitelde Uneputtu (een van de weinige kleurlingen binnen de Angels) in het zadel.

En daarmee hield de ellende niet op. In de nacht van 16 op 17 oktober 2005 viel een politiemacht van duizend man clubhuizen en woningen van de Hells Angels binnen en arresteerde 47 leden en oud-leden. Tijdens de grootscheepse actie werden handgranaten, vuurwapens en een vlammenwerper (volgens de Angels 'een wat fors uitgevallen barbecue-aansteker') in beslag genomen. Ook werd hier en daar een hennepkwekerij ontmanteld. Dit gebeurde onder de vlag van het Acroniem-onderzoek (zie kader op pagina 21), een onderzoek naar de handel en wandel van de Nederlandse Angels. Zij worden ervan verdacht een criminele organisatie te vormen met als oogmerk het plegen van misdrijven, zoals de handel in vuurwapens en verdovende middelen, afpersing en bedreiging. Hoewel

de verdachten al weer snel op vrije voeten kwamen, is het Openbaar Ministerie er alles aan gelegen definitief af te rekenen met de *bikergang*. Onlangs werden de voorlopige dagvaardingen uitgebracht. Daarnaast houdt de politie zich, zoals blijkt uit het voorbeeld van Uneputtu, bezig met het 'hinderlijk volgen' van individuele leden van de motorclub. Het lijkt er op dat de hoogtijdagen van de Hells Angels zijn geteld. Waar is het misgegaan?

In weerwil van het door henzelf gekoesterde imago van vrijheidslievende rebellen -type ruwe bolster blanke pit- worden de Angels al sinds hun oprichting in verband gebracht met criminaliteit. In de Verenigde Staten was het de handel in amfetaminen die de mannen van Sonny Barger de nodige inkomsten voor hun hobby's en uitpattingen verschafte. Vele leden hebben een imposant strafblad (andere trouwens in het geheel niet) en men mag wel stellen dat de Angels een zekere aantrekkingskracht uitoefenen op delinquenten en andere mannen die leven aan de rafelrand van de maatschappij, ofschoon criminele zaken officieel buiten de vereniging moeten worden gehouden. Volgens twee Duitse ex-Angels, wier verklaringen de opmaat van het Acroniem-onderzoek vormden, zijn de leden haast wel gedwongen criminele activiteiten te ontplooiën. Een van hen verklaarde dat hij 'geen enkele Angel kende die zich niet met criminele activiteiten inlaat om het lidmaatschap, de runs et cetera te bekostigen.' De andere Duitse klokkenluider verklaarde dat hij

in sommige maanden 1000 Duitse merken aan de club moest betalen. "Anders valt het niet te bekostigen." Daarnaast werd hij verplicht "af en toe drugs te halen en vuurwapens te vervoeren." Een Amerikaanse ex-Angel ging nog een stap verder. "De Hells Angels is geen criminele organisatie, maar alle Angels zijn crimineel - dat wordt geaccepteerd," verklaarde hij in het Acroniem-onderzoek dat Nieuwe Revu heeft kunnen inzien. "Officieel luidt het dat alles dat schadelijk is voor de club niet wordt geaccepteerd. Criminele dingen worden daarom bewust buiten de reguliere meetings besproken. Zelfs het geld verzamelen voor liquidaties."

Als het om misdaad en geweld gaat, spreekt de geschiedenis van de Nederlandse Angels boekdelen. Eind jaren zestig vormt een groepje schoffies uit Amsterdam-Oost onder leiding van Willem van Boxtel de Kreidler Ploeg Oost. De jongeren vervelen zich, sleutelen wat aan hun brommers en rammen voor de lol mensen in elkaar. Ondanks het weinig frisse karakter van de Van Boxtel-boys, van wie een aantal in 1973 wordt gearresteerd wegens geweldpleging, krijgen zij in 1974 een door de gemeente gefinancierd clubhuis aan de Wenckebachweg, op een steenworp afstand van de Bijlmer Bajes. De gemeente hoopt zo verdere problemen te voorkomen. Inmiddels zijn de bendeleden zich -zonder toestemming van het hoofdkantoor in de VS- Hells Angels gaan noemen. In 1978 worden zij formeel toegelaten als chapter van de internationale organisatie. De club van Van Boxtel profiteert



Nomads-president Paul de Vries (rechts) op begrafenis vermoorde Zuid-Afrikaanse Angel, 2002.

'Zijn handen zullen verbrijzeld worden'

Handel in vuurwapens. De mishandeling van Barend en Van Dorp. Intimidatie van tattoo-shops. De productie van verdovende middelen. Afpersing van een manege-eigenaar. De moord op drie Nomads.

Zie hier, rijp en groen door elkaar, onderdelen uit het Acroniem-dossier: het onderzoek naar de Nederlandse Hells Angels. In oktober 2005 werden 47 leden en ex-leden gearresteerd. Onlangs werden de voorlopige dagvaardingen uitgereikt. Het OM zal proberen aan te tonen dat de verdachte Angels samen een criminele organisatie vormen. Misschien het meest kleurrijk en illustratief is het deelonderzoek naar de tattoo-branch. Volgens justitie beheersen en controleren de Angels de tattoo-sector, waarin zij 'grote financiële belangen' hebben, met geweld en bedreigingen. Zo wordt een tatoeëerder in Harlingen, die zich Tattoo Spider noemt, door het plaatselijke Angels-chapter Northcoast te verstaan gegeven dat zijn winkeltje 'niet is goedgekeurd'. De president van het chapter Hans van E., zo blijkt uit afgeluisterde telefoongesprekken, zou hem daarbij hebben bedreigd. Uit het proces-verbaal: "Hans zijn bloed kookt." En: "Maakt hem niet uit of hij ervoor moet gaan zitten." De zaak wordt ook besproken tijdens de wekelijkse meeting van de Angels in Harlingen. Uit de notulen: "Hans>tattoo 'spider' niet meer werken in Holland!!" De bedreigde man wil een nieuwe start maken in een andere stad. Maar daar voelt president Hans van E. dus effe niets voor. In dat geval zal "zijn hoofd met een bijl worden ingeslagen" of zullen "zijn handen worden verbrijzeld." Conclusie: Van E. wil niet dat het slachtoffer 'binnen een straal van 350 kilometer van Harlingen als tatoeëerder aan het werk gaat'. De tatoeëerder doet aangifte van bedreiging met de dood, maar zal die verklaring later weer intrekken. Het geeft weer eens aan hoe lastig het voor justitie is de Angels strafrechtelijk aan te pakken.

volop van het softe klimaat in de jaren zestig, zeventig en tachtig. Criminelen worden gezien als slachtoffers van de omstandigheden, zoals armoede, een lagere sociale klasse of een slechte opvoeding. Het zijn de jaren van 'straathoekwerkers' en 'agogen'. Heimelijk zullen bestuurders in die jaren ook wel een zekere bewondering voor de anarchistische Angels hebben gekoesterd, onder invloed van populaire films als *Easy Rider* waarin een romantisch beeld van motorbendes wordt geschetst. In de jaren van vrijheidsblijvendheid kunnen de Angels ongestoord verder groeien. Afdelingen in Haarlem, Rotterdam, ►



HH Inval van de politie in Angel Place, Amsterdam, 17 oktober 2005.

► Harlingen enzovoorts worden opgericht. Het gedogen zal tot het begin van deze eeuw voortduren. Een dieptepunt vormen de onderhandelingen die de gemeente Amsterdam opent om de plaatselijke afdeling te doen verhuizen. De gemeente beschouwt het terrein aan de Wenckebachweg als een interessante vestigingslocatie voor bedrijven, maar dan wel zonder motorduivels om de hoek. In 2001 wordt een architect ingeschakeld om een schets van een nieuw clubhuis te maken. Het resultaat is een burcht van zestien meter hoog, inclusief slotgracht en uitkijkpost. Onderhuidse boodschap: de Angels hebben lak aan de maatschappij en verdienen een eigen (vrij)plaatsje onder de zon. Kosten van het kasteel: meer dan een miljoen euro. "Men wilde scoren bij de Hells Angels - dat was wel duidelijk," aldus de architect in Het Parool. De welstandscommissie keurt het 'onbevreesde ontwerp' goed. Maar op het laatst wordt het plan afgeblazen.

Al sinds eind jaren zeventig onderhouden de Angels banden met de crème de la crème van de vaderlandse onderwereld. Zo huurt de allereerste godfather in Nederland, Maurits (Zwarte Joop) de Vries, de motorrijders in om het straatje voor zijn seximperium Casa Rosso op de Wallen schoon te vegen. Passanten kunnen in die dagen zien hoe Angels junkies en andere onverlaten in de gracht gooien. Een alternatieve vorm van ordehandhaving die ergens wel past bij de clubcultuur: de Angels houden er aparte opvattingen over orde en gezag op na. Om de Angels gunstig te stemmen, schenkt Zwarte Joop de club een café op de Oudezijds Voorburgwal: The Other Place. Angels, die op de Wallen de ordedienst Red Light Crew vormen, verlenen in deze dagen hand- en spandiensten (in de hoedanigheid van portierswerk of het plegen van 'bijzondere incasso's') aan louche ondernemers. Ook het houden van meisjes van plezier en het afpersen van horeca-ondernemers behoort tot het dagelijks werk van (individuele) Angels, evenals de handel in softdrugs. Maar van een diepe band

tussen Angels en georganiseerde misdaad is dan nog geen sprake. In de afgelopen tien à vijftien jaar lijkt dat te zijn veranderd. De Angels wilden *big time* worden, of groeiden gewoon mee met hun (criminele) omgeving. In diverse politieonderzoeken zijn Angels in verband gebracht met grootschalige drugs-handel. In 1996 beschouwde de parlementaire enquêtecommissie-Van Traa de Hells Angels als een criminele organisatie met vervaarlijke tentakels in de bovenwereld. Zo zou Big Willem c.s. min of meer professioneel investeren in de horeca en beleggen in onroerend goed.

Door zich voor het karretje van Willem Endstra te laten spannen, nam Big Willem een groot risico: hij trok de vetes in de onderwereld rechtstreeks de club binnen

Illustratief zijn ook de persoonlijke relaties tussen het kader van de Amsterdamse Angels en de top van de onderwereld. Willem van Boxtel mocht graag zakelijk en privé verkeren met vastgoedhandelaar Willem Endstra (de 'bankier van de onderwereld'). Willem Holleeder, die een bezoeker was van de club-avonden, stond bekend als boezemvriend van de voormalige vice-president Harry Stoeltie. *Last but not least* werd de helft van het beruchte duo Spic & Span, Sam Klepper, vol warmte in de Angels-gelederen opgenomen. Voordat hij in oktober 2000 werd geliquideerd, schopte Klepper het tot *prospect*, zeg maar: kandidaatlid. Postuum -als ware het een eerbetoon aan zijn criminele carrière- werd hij *full member*. Maar in hun drang bij de Grote Jongens te horen, stelden de Angels zich ook bloot aan de intriges (en afrekeningen) binnen het milieu. De afgang van Willem van Boxtel is daar een treffend voorbeeld van. Door zich voor het karretje van Willem Endstra te laten spannen, nam hij een groot risico, en trok hij de vetes in de onderwereld de club binnen. Met name de ontkenning van wat zich had afgespeeld, werd hem hoogst kwalijk genomen door zijn

vrienden bij de club. Van Boxtels naam zou ook op diverse dodenlijsten circuleren.

Vooral één ding hebben de Angels zwaar onderschat: de tijdgeest. De periode van gedogen is passé, de burger eist dat de overheid ingrijpt. En die doet dat ook. Zie bijvoorbeeld de wijze waarop de burgemeester van Maastricht optreedt tegen woonwagenvakantiekampen -ook vrijplaatsen voor zaken die het daglicht niet kunnen verdragen. Tientallen jaren konden kampers ongestoord hun gang gaan, waarbij het betalen van belasting niet echt een hoge prioriteit genoot. Nu krijgen zij lik op stuk. Maar de Angels hebben zich de afgelopen jaren gedragen alsof er niets is veranderd - onschendbaar als zij zich voelden. De arrogantie kwam bijvoorbeeld tot uiting tijdens de uitvaart van de gevreesde onderwereldtopman Sam Klepper op 17 oktober 2000. Met veel vertoon van macht hielden honderden Angels en sympathisanten een provocatieve optocht door de Amsterdamse binnenstad. De beelden gingen de hele wereld over. Het was alsof er honderden middelvingers naar de burgermaatschappij werden opgestoken: *fuck you!*

Het is lastig om het exacte moment aan te wijzen waarop de Angels hun ondergang inluiden, de dag waarop zij hun hand overspeelden. Maar het zou best wel eens op 19 december 2000 kunnen zijn geweest. Die avond stormen een stuk of tien Hells Angels een Hilversumse studio binnen van waaruit het populaire programma *Barend & Van Dorp* zal worden uitgezonden. De motorvrienden zijn hoogst gepikeerd dat de presentatoren hun club een criminele organisatie hebben genoemd en vinden dat de twee 'geringschattend' over de dood van hun bloedgabbler Sam Klepper hebben gesproken. Henk en Frits krijgen rake klappen en schoppen (Frits Barend wordt nog fijntjes toegevoegd: "We weten waar je woont") en ze bieden die avond voor het oog van de natie trillend hun excuses aan: sorry, ze hebben zich vergist, de Hells Angels is gewoon een motorclub. De misdragingen worden door camera's vastgelegd. Een van de betrokken Angels, zo zou uit het onderzoek blijken, is Big Willem van Boxtel. Een ander is vice-president Harry Stoeltie. In het verleden hebben de Angels vaker media geïntimideerd. Zo was ook de ►

Klein Angels woordenboek

► redactie van Nieuwe Revu ooit het schouw-
toneel van schuimbekkende Angels die op
geheel eigen wijze hun 'recht op weerwoord'
kwamen halen. Maar de actie bij *Barend &
Van Dorp, on national television*, is wel onge-
hoord brutaal. In de schminkkamer naast de
belaagde presentatoren zit die avond euro-
parlementariër Lousewies van der Laan. Het is
geen enkele reden voor de Angels zich in toom
te houden. Miljoenen kijkers zijn getuige van
de 'excuses' die Barend en Van Dorp moeten
maken. Hoogmoed komt voor de val.

Het valt nog te bezien in hoeverre het justitie
lukt de Angels de definitieve nekslag toe te
dienen. Drie zaken spelen het Openbaar
Ministerie parten. Ten eerste de strikte
geheimhoudingsplicht binnen de club. Ten
tweede de angst (voor represailles) die wordt
gezaaid onder de slachtoffers. Hierdoor is
het altijd lastig geweest getuigen tegen de
Angels te vinden. Ten derde de regels die
nu eenmaal bij een rechtsstaat horen. Zoals
gezegd: niet elke Angel is een crimineel, en
niet iedere verdenking levert een juridisch
hard strafbaar feit op. Om te bewijzen dat
de (in 2005 gearresteerde) verdachten te-
zamen een criminele organisatie vormen is
geen sinecure. Platter gezegd: de Hells Angels
mogen dan wel een bende boeven zijn, maar
zijn ze ook een boevenbende? Justitie zal er
nog een zware dobber aan hebben. Maar de
Angels hebben toch vooral hun eigen graf
gegraven. Door hun hebzucht, arrogantie
en megalomanie. Eigenschappen die mis-
schien wel het meest werden samengebald
in de figuur van de geliquideerde Nomads-
president Paul de Vries. Alias De Kouwe. Alias
De Slager. "Er was van meet af aan weerstand
tegen zijn voorzitterschap van de Limburgse
Angels," vertelt een ingewijde. "Daarbij
speelde een rol dat hij een kamper is - door
de oude garde worden woonwagenbewoners
simpelweg als niet erg betrouwbaar gezien.
En, op hun manier, zijn de Angels toch een
soort mannen van eer." Wat de oorzaak ook
mag zijn, de argwaan zou terecht blijken. De
Vries ontpopte zich als iemand wiens honger
naar poen en macht zo groot was, dat hij het
clubbelang ondergeschikt maakte aan zijn
eigenbelang. De leden werden ingeschakeld
bij het rippen van partijen drugs en volgens
sommige bronnen zou hij het chapter zelfs
hebben willen omvormen tot een particulier
incassobureau, of ernstiger nog: een *filthy
squad*, een waar doodseskader. Niet zo handig
voor een organisatie die zichzelf voorstaat op
zijn goede screening. Tijdens één zo'n rippartij
zou drugshandelaar Steven Chocolaad, wiens
lichaam bij stukjes en beetjes in mei 2003 uit

■ **A.F.F.A** Angels Forever Forever Angels.

■ **Amfetamine** Synthetische drug. De
productie en handel verschaft de Angels in
hun beginjaren de nodige inkomsten.

■ **Bad standing** Wie onvrijwillig de club
verlaat, moet zijn *colors* en motor inleveren
en zijn Angels-tattoos verwijderen. Vrijwillig
opstappen heet *'out in good standing'*. In dat
geval wordt een nieuwe tatoeage geplaatst,
bijvoorbeeld: Out 89.

■ **Barger** Sonny Barger (8 oktober 1938,
Modesto, Californië). Roverhoofdman die mees-
terlijk de publiciteit weet te bespelen. Schreef
in 2002 zijn autobiografie. Sinds hij aan keel-
kanker lijdt, praat hij door een strotapparaatje.

■ **Chapter** Afdeling van de Angels. Na ophef-
fing van de Nomads in Oirsbeek zijn er nog zes
chapters in Nederland: Amsterdam, Haarlem,
Harlingen (Northcoast), IJmuiden (Westcoast),
Rotterdam en Zwolle. Een zusterorganisatie is
de Caribbean Brothers op Curaçao.

■ **Colors** Mouwloos spijker- of leren jack.
Hierop staan in elk geval het doodshoofd-
embleem (de 'patch'), de naam van de club
en de letters MC (Motorcycle Club).

■ **Filthy few** Volgens justitie: leden die in het
bijzijn van andere Angels een moord hebben
gepleegd. Volgens Barger: leden die als eerste
op een feestje arriveren en als laatste weggaan.

■ **Full member** Volwaardig lid met alle rechten
en plichten. Voor toetreding is instemming van
het volledige chapter nodig.

■ **Hang around** Laagste in rang. Moet 24 uur
per dag beschikbaar zijn. Zet de koffie.

■ **Meeting** Wekelijkse verplichte clubavond. In
Amsterdam de dinsdagavond.

■ **One Percent** "99 procent van de motor-
rijders zijn rechtschapen burgers," zo verklaarde
een woordvoerder van de American Motor-
cyclist Association. "Slechts 1 procent bestaat
uit herrieschoppers." De Angels laten zich er
graag op voorstaan dat zij die ene procent
vertegenwoordigen.

■ **Prospect** Kandidaat-lid van de Angels.

■ **Road Captain** Bestuurslid dat
verantwoordelijk is voor het voertuigen-
bestand, het plannen van routes en ritten.

■ **Run** Motortocht.

■ **Sergeant at Arms** Bestuurslid verantwoor-
delijk voor de beveiliging, orde en bewaking en het
opslaan van het wapentuig. Tijdens meetings
mogen geen wapens worden gedragen.

■ **Wing** Vleugel op jack. Kan diverse kleuren en
betekenissen hebben. Zo zou een rode wing
betekenen: in het bijzijn van andere Angels sex
hebben met 'n vrouw tijdens haar menstruatie.
En een groene wing: sex met een vrouw die
een seksueel overdraagbare aandoening heeft.



De technische recherche onderzoekt de loods op het Nomads-
terrein in Oirsbeek.

het Julianakanaal werd gedreigd, het leven
laten. De moord leidt tot een ongekende keten
van gebeurtenissen. Om een wraakactie van
gedupeerde Colombianen vóór te zijn, zouden
de overige Nomads hun president en zijn twee
handlangers, Serge 'Moon' Wagener en Cor
Pijnenburg, in het clubhuis in Oirsbeek hebben
doodgeschoten. Volgens het politieonderzoek
vindt de drievoudige moord met instemming
van het hoofdkantoor in Amsterdam plaats.
Big Willem zou er persoonlijk toestemming
voor hebben gegeven. Dat is overigens nooit
aangetoond.

Maar dat de opkomst en ondergang van Paul

de Vries diepe sporen in de orga-
nisatie heeft nagelaten, is geen
gewaagde veronderstelling. Met
een aantal Amsterdamse Angels
onderhield de Nomads-president
zakelijke en vriendschappelijke
betrekkingen. Ruim drie jaar na de
moord op Steven Chocolaad kan
de voorlopige balans worden op-
gemaakt: drie dode Angels, veer-
tien Nomads tegen wie twintig
jaar gevangenisstraf wordt ge-
eist (in eerste aanleg werden zij
veroordeeld tot zes jaar cel),
minimaal één verklikker in de tent
(Caribbean Brother Angelo Diaz)

en de opheffing van een compleet chapter.
Nogal een aderlating. Voor wie de jongens
niettemin een warm hart toedraagt: de club
is in de VS al vaker ten dode opgeschreven.
Telkens weer wist men gesterkt uit de strijd
te komen. Maar zo weinig weerstand als de
Hells Angels vroeger van de Nederlandse
autoriteiten ondervonden, zal niet snel meer
gebeuren. Die tijd is definitief voorbij ■

Voor dit artikel is gebruik gemaakt van politiedossiers en diverse
publicaties. Met name: *Hells Angels, Motorclub of Misdaadbende*
door Henk Schutten, Paul Vugts, Bart Middelburg (Monitor Books,
2005) en *Helse Engelen* door William Marsden en Julian Sher
(Uitgeverij Luitingh, 2006).